

Gedeputeerde Staten van Overijssel
t.a.v. de heer drs. T.W. Rietkerk
Postbus 10078
8000 GB Zwolle

Uw brief/kenmerk:	Ons kenmerk: 07UIT02918	Doorkiesnr.: 63 05 18	Typ./coll. ABR	Bijlagen:
Onderwerp: voorontwerpbestemmingsplan "Hietland" te Nijverdal			Nijverdal,	

Geachte heer Rietkerk,

Vanaf 2 juni 2003 hebben wij, op ambtelijk niveau, overleg gevoerd met de provincie over het voorontwerpbestemmingsplan "Hietland". Op die dag vond een eerste verkennend gesprek plaats, waarbij de provincie werd vertegenwoordigd door mevrouw G. Rooks en door de heren M. Schilder en H. Veringa van de eenheid Ruimte, Wonen en Bereikbaarheid, team Twente (hierna te noemen RWB) alsmede door de heer P. de Wit van de eenheid Landbouw, Natuur en Landschap. De gemeente Hellendoorn werd in dat gesprek ambtelijk vertegenwoordigd door de heren A.H. Protzman en J.G. ten Dam van het team ruimtelijke ontwikkeling

In het kader van het wettelijk vooroverleg als bedoeld in artikel 10 van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening 1985, hebben wij het hoofd van de eenheid RWB bij brief van 28 juni 2005, nummer 05.1464, het voorontwerpbestemmingsplan "Hietland" te Nijverdal doen toekomen, tezamen met de bijbehorende ambtelijke rapportage.

Vervolgens heeft op 31 oktober 2005 een overleg op ambtelijk niveau plaatsgevonden tussen uw toenmalig medewerker, de heer H. Veringa van team west van uw eenheid RWB en de heren J.G. ten Dam en A.H.J. Brinker van ons team ruimtelijke ontwikkeling. Naar aanleiding van dit gesprek zijn wij – naar aanleiding van de opmerkingen van de heer Veringa - bij brief van 19 mei 2006, kenmerk 05.1464, nog eens nadrukkelijk nader ingegaan op de ruimtelijke en financiële onderbouwing van dit bestemmingsplan. Een afschrift van deze brief treft u bijgaand aan.

De eenheid RWB stelt dat vanwege een noodzakelijk geachte evaluatie van het compensatiebeginsel de advisering omtrent dit voorontwerpbestemmingsplan meer tijd in beslag heeft genomen dan gebruikelijk is.

Hoewel wij van mening waren en nog steeds zijn dat wij op basis van goed onderbouwde argumenten tot dit (voorontwerp)bestemmingsplan zijn gekomen, hebben wij inmiddels tot onze teleurstelling tot twee keer toe (brieven van 2 februari 2007 en 12 maart 2007) een afwijzende reactie ontvangen van uw eenheid RWB. Teleurstellend met name vanwege de niet deugdelijke argumentatie. Hieronder zullen wij onze argumentatie uiteenzetten waarom wij deze mening zijn toegegaan.

► Bouwen en milieu
► bm@hellendoorn.nl
►
►

Bezoekadres:
Willem-Alexanderstraat 7 Nijverdal
Tel. (0548) 63 02 13
Fax (0548) 61 05 05

Postadres:
Postbus 200
7440 AE Nijverdal
www.hellendoorn.nl

= 67 =

Uw eenheid RWB stelt (in haar brief van 2 februari 2007):

Op basis van het geldende Streekplan Overijssel 2000+ is het plangebied gelegen binnen de rode contour rond Nijverdal. Het plangebied is deels gesitueerd in de streekplanzone "Bestaand stedelijk gebied" en deels in de streekplanzone "Landelijk gebied III met bestaand bos". Het plangebied is voor een deel gelegen binnen de Provinciale ecologische hoofdstructuur (PEHS). Compensatiebeginsel. Het compensatiebeginsel is in het geldende Streekplan Overijssel 2000+ vastgelegd in § 3.3 (Algemene hoofdlijnen van ruimtelijk beleid). Ruimtelijke ingrepen die aan de aanwezige waarden van natuur en landschap in de streekplanzones III en IV, de Provinciale Ecologische hoofdstructuur en de bossen afbreuk doen, zijn daar alleen in uitzonderingsgevallen toelaatbaar (zwaarwegend maatschappelijk belang en aantoonbaar ontbreken van alternatieven elders). Het compensatiebeginsel is van toepassing omdat het plangebied is bestemd als bos in het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied 1995" en omdat er in het plangebied ook feitelijk bos aanwezig is.

De eenheid RWB constateert dat sprake is van een geprojecteerde woningbouwlocatie die enerzijds is gelegen binnen een geldende bosbestemming en anderzijds binnen de rode streekplancontour rond de kern Nijverdal. De eenheid RWB is van mening dat ook in gebieden binnen de rode streekplancontour rond kernen een zorgvuldige planologische afweging dient plaats te vinden en dat hierbij niet voorbij gegaan kan worden aan het compensatiebeginsel en het streekplan en aan de vigerende bosbestemming van het plangebied.

De eenheid RWB sluit haar brief af met de opmerking dat er geen zwaarwegend maatschappelijk belang is om de 11 landhuizen, juist op deze locatie, gelegen in een vigerende bosbestemming te realiseren. De eenheid acht het wél van belang dat, uit een oogpunt van doorstroming op de woningmarkt, er ook in het duurder segment van de woningmarkt kan worden gebouwd. Echter er is niet aangetoond dat er in Nijverdal geen alternatieve locaties beschikbaar zijn om dit segment van de woningmarkt te kunnen realiseren. Gelet hierop, concludeert de eenheid RWB dat het onderhavige bestemmingsplan niet past binnen het geldende provinciale beleid.

Naar aanleiding van deze brief, heeft op 20 februari 2007 een gesprek plaatsgevonden tussen de heer F. Zantkuijl - interim teamleider Twente/West - en de heer R.J.P. Willemsen, clustermanager Ruimte van de gemeente Hellendoorn.

Op basis van de door de heer Willemsen aangedragen argumenten, heeft de heer Zantkuijl toegezegd dat de eenheid RWB nogmaals zou kijken of zij bereid was haar standpunt te heroverwegen.

Bij brief van 17 maart 2007 heeft de eenheid RWB bericht dat het voorontwerpbestemmingsplan strijdig is met een hoofdlijn van het geldende provinciaal ruimtelijk beleid gericht op de bescherming van de bestaande bossen en natuurgebieden in Overijssel. Deze hoofdlijn van het provinciaal beleid wordt ook wel aangeduid met de onvolledige term "compensatiebeginsel" aldus de eenheid RWB. Van deze hoofdlijn kan alleen worden afgeweken door Provinciale Staten met een streekplanherziening. De eenheid RWB stelt dat, mede naar aanleiding van externe onderzoeken door de Algemene Rekenkamer en de Inspectie VROM naar de toepassing van het compensatiebeginsel door de Provincie Overijssel de uitvoering van dit onderdeel van het provinciaal ruimtelijk beleid is aangescherpt. Het gaat, aldus de eenheid RWB, dus niet zozeer om de omvang van de compenserende maatregelen maar om een zware planologisch-juridische beschermingsstatus die scherper gehandhaafd wordt, ook op verzoek van het rijk. Alleen bij een zwaarwegend maatschappelijk belang en het aantoonbaar ontbreken van alternatieve locaties, kan een ruimtelijke ingreep in het bos plaatsvinden. Hiervan is volgens de eenheid RWB geen sprake. De eenheid RWB beschouwt een gebied als bos (als bedoeld in het streekplan) als er een bosbestemming vigeert en er feitelijk ook bos aanwezig is (wat in dit plangebied het geval is op grond van het vigerende bestemmingsplan buitengebied 1995). De eenheid RWB merkt voorts op dat het correct is dat het plangebied binnen de rode streekplancontour van Nijverdal is gesitueerd en grotendeels buiten de Provinciale ecologische hoofdstructuur maar dat dit niets af doet van het hiervoor verwoorde provinciale standpunt, aldus de eenheid RWB.

Over de inhoud van beide brieven van de eenheid RWB merken wij het volgende op:
In onze brief van 19 mei 2006 hebben wij uitvoerig onze argumenten uiteengezet.

Onze argumenten komen samengevat op het volgende neer:

1. Het plangebied ligt niet binnen de PEHS (Provinciale Ecologische Hoofdstructuur).
2. Het plangebied ligt ook niet binnen de rode contouren volgens het Streekplan.
3. Destijds, in 2003, toen het eerste overleg met de provincie begon, betrof het een kampeergebied met aanwezige campingvoorzieningen als een zwembad, een dienstwoning, toilet- en douche-units en diverse bij een camping behorende bouwsels. Het kampeerterrein heeft een eigen toegangsweg. De opmerking van de eenheid RWB dat er een zwaarwegend maatschappelijk belang aanwezig moet zijn om het aanwezige bosgebied te mogen aantasten, gaat dan ook niet op want het gaat om een - enigermate verpauperd - kampeerterrein en niet om een bosgebied. De hiervoor genoemde gebouwen zijn evenwel nog steeds aanwezig en kunnen zo weer in gebruik worden genomen als de camping opnieuw zou worden geactiveerd. Met andere woorden gezegd: ook al heeft het gebied de bestemming "bos", de werkelijk bestaande situatie is geheel anders.
4. Onder verwijzing naar onze brief van 19 mei 2006 merken wij op dat het gebied ook qua jurisprudentie valt onder het overgangsrecht van de ter plaatse gedurende meer dan 30 jaren geëxploiteerde camping. Zoals hiervoor al opgemerkt: deze camping kan elk moment weer worden opgestart als de exploitanten daarvoor zouden kiezen.

Wij hebben de eenheid RWB voorts een integrale gebiedsvisie doen toekomen voor het overgangsgebied Nijverdal Hellendoorn en Duivecate, welke als bijlage is meegezonden bij onze brief van 19 mei 2006. De gemeente wil het verpauperde bosgebied ter plaatse zoveel mogelijk versterken en het overgrote deel van de camping terug geven aan de natuur. Het maatschappelijk belang is er in gelegen dat door uitvoering van dit plan de mogelijkheid ontstaat de ecologische kwaliteit in dit gebied te verhogen door de camping op te ruimen. Zoals hiervoor reeds opgemerkt, de camping kan op basis van overgangsrecht elk moment weer worden geactiveerd. Er is door ons in overleg met de initiatiefnemers zorggedragen voor een forse boscompensatie. Wij hebben de kosten en baten helder in beeld gebracht in het licht van de opmerking dat de bouw van de woningen geen doel op zich is maar vooral ook een financieringsmiddel. Er wordt een goede faunapassage gecreëerd en drinkplaatsen voor het wild.

Al met al zijn wij van mening dat in de reactie van de eenheid RWB volstrekt onvoldoende wordt ingegaan op onze onderbouwing, zoals wij die verwoord hebben in onze brief van 19 mei 2006.

Op grond van de hiervoor aangehaalde argumenten, dringen wij dan ook aan op een heroverweging van het standpunt van de eenheid RWB.

Hoogachtend,

Burgemeester en Wethouders van Hellendoorn,
de secretaris, de burgemeester,

drs. J. van der Noordt, ir. J.J. van Overbeeke.

